ὅθεν ἁπλῶς ἐστὶ τὸ δυνατόν; ἔστι τὸ ἐνδεχόμενον τοῖς φιλοσόφοις
σημαίνει. ὥστε φανερῶς ὅτι ἄλλο μὲν τὸ αἴτιον ~~δι'~~ ὅ ἐστι τὸ
δυνατὸν εἶναι, ὑποκείμενον, ὑποτίθεται καὶ τὸ τῆς προσο-
χῆς αἴτιον ~~ἀναλόγως~~ ὡσαύτως ἐστὶ τὸ δυνατὸν εἶναι, καὶ πάλιν
ἀναλόγως. οἷον ὁ θέλων ἐξ ἐθελήσεως ἐνδεχομένων περὶ τὴν
οἰκοδομικὴν ἑνὸς οἴκου, δύναται εἶναι, καὶ ἔστι βεβληθεῖν κατα-
σκευάσαι οἶκον. ἄρα τὸ κίνδυνος τοῦ δυνατοῦ προσ-
σχὲς αἴτιον ἐστὶν ἡ παραβολὴ τῶν [illegible], μετὰ τῶν, ἡ πα-
ρασκευὴ τῶν [illegible], μετὰ τῶν, ἡ τῶν θεμελίων, μετὰ τῶν, ἡ τῆς
στέγης, μετὰ τῶν, ἤγουν ὅλου οἴκου. τὸ γὰρ ἐνδεχόμενον εἶναι,
προϋποτίθησι τὸ δυνατὸν εἶναι. ὥσπερ τὸ δυνατὸν εἶναι,
αἴτιον τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι. τοι

Κανὼν Λύσεως. β.

μὴ ὄντος ~~τοῦ~~ αἰτίου, οὐδὲ ~~τὸ~~ αἰτιατόν ἐστι. λέγομεν νῦν
~~οὐδέ~~ποτε. μὴ ὄντος αἰτίου ὑπὸ τὸ αἴτιον εἶναι, οὐδ' ἀπο-
τέλεσμα ὑπὸ τὸν τοῦ ἀποτελέσματος λόγον. οἷον, οὐδὲ νῦν
ἐστὶν οἰκοδόμος, ἄρα οὐδὲ [illegible] νῦν οἰκοδομεῖ-
σθαι δύναται. ἐξηγοῦμαι δὲ ἀναλόγως, καὶ νῦν πάλιν λέγομεν,
τὸν ~~[illegible]~~ οἰκοδόμον (ὥσπερ καὶ πᾶσαν ἄλλην ποιητικὴν
αἰτίαν) διχῶς θεωρεῖσθαι, ἤγουν ἁπλῶς, κατὰ οὐσίαν,
ἤγουν σχετικῶς, κατὰ ἑνὸς ἐξ αἰτίαν. ἐν τῷ προκειμένῳ
κανόνι, ὑπὸ τὸν λύσεως τρόπον ἐκλαμβάνεται ~~[illegible]~~
ὁ οἰκοδόμος, ἤγουν οὐ κατὰ οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ αἰτίαν.
ὅθεν φανερὸν [illegible] μὴ ὄντος αἰτίου ὑπὸ τὸ αἴτιον εἶναι.
ἐνδέχεται γὰρ τὸν οἰκοδόμον ἀποδημοῦντα, [illegible]
εἶναι. ἀλλ' ἁπλῶς μὲν ἔστιν ὄν. ὑπὸ οὐδὲν δ' [illegible]

μή